

zabývati se námitkami stížnosti, jež směřují proti věcnému důvodu zamítavého výroku.

Č. 4802.

Řízení před nss - em: I. * Námitka odvodního spisu, že stížnost u nss-u podaná je formálně vadná, ježto k ní nebyla připojena pomůcka, které se dovolává (§ 18, odst. 2 zák. o ss) je bezdůvodná, nedovozuje-li odvodní spis, že pro nedostatek ten nebylo lze zaujmouti stanovisko k vývodům stížnosti.

P o š t a. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: II. Rozhodčí soud plodinové bursy nemá právního nároku na používání vlastních návratek pro doručování písemností poštou.

(Nález ze dne 17. června 1925 č. 3534).

V ě c: Plodinová bursa a Rozhodčí soud plod. bursy v Brně proti min. pošt a telegr. o používání vlastních návratek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. výnosem nevyhovělo žal. min. žádosti presidia rozhodčho soudu Plodinové bursy v Brně, aby bylo povoleno užívati vlastních návratek k soudním psaním, poněvadž čl. XVIII uv. zák. k civilnímu řádu soudnímu č. 112 ř. z. z r. 1895, jehož se presidium dovolávalo, nenařizuje, aby příjemce přípisu zásilku stvrdil na vlastní návratce bursovní, nýbrž nařizuje pouze, že bursovní stanovy mají obsahovati ustanovení o doručení, která mohou zaručiti, že bude doručování vykonáno spolehlivě. Tomuto požadavku vyhovuje dostačující měrou řádné používání návratek, vydaných poštou.

O stížnosti do rozhodnutí toho uvážil nss toto:

Odvodní spis žal. úřadu vytýká stížnosti dvě vady formelní: že není v ní precisován stížní bod ve smyslu § 18 zák. o ss a že nebyly ke stížnosti přiloženy stanovy bursy, ač se jich stížnost dovolává (§ 18 odst. 2 zák. o ss). Obě námitky jsou bezdůvodny. Stížnost tvrdí, že nař. rozhodnutí nemůže býti opřeno o čl. XVIII uvoz. zákona k civil. řádu soudnímu, resp. § 73 bursovních stanov a že nemá opory ani v §§ 95 a 110 poštovního řádu z 22. září 1916 č. 317 ř. z. a formuluje tedy body stížní. Ne- přiložení bursovních stanov mohlo by jen tehdy býti považováno za vadu, kdyby žal. úřad mohl tvrditi, že proto nemohl zaujmouti stanovisko ke stížnosti a že proto nemohl v daném případě v odvodním spise vývody stížnosti sledovati a jimi se zabývati. Ze spisů však jde, že žal. úřad stanovy ty si opatřil a že tedy o nějaké nemožnosti vyvrátení důvody stížnosti řeči býti nemůže. Mohlo ostatně právem býti předpokládáno, že žal. úřad rozhoduje o žádosti, aby bylo povoleno užívati vlastních návratek, z kterých stanov bylo se dovoláno, stanovy ony měl a že tedy tvořily součástku správních spisů.

Stížnost vychází pak zřejmě z právního názoru, že existuje právní nárok na povolení užívati vlastních návratek. Nárok ten dovozuje stížnost ze článku XVIII zák. z 1. srpna 1895 č. 112 ř. z., ve spojení s § 73 stanov plodinové bursy v Brně a z toho, že poštovní řád z 22. září 1916 č. 317 ř. z. užívání vlastních poštovních návratek nezakazuje, nýbrž má ustanovení o zvláštních právech odesílatele ohledně potvrzení příjmu příjemce zásilky (§§ 95 a 110). Nss nesdílí však názor, že by z ustanovení

stížností uvedených dalo se právem dovozovati, že rozhodčímu soudu bursy přísluší právní nárok na povolení užívání vlastních návratek. Pouhá neexistence zákazu používání vlastních návratek nezakládala by ještě právního nároku na povolení k jich užívání. Musel by existovati pozitivní předpis, který nárok takový stanoví. Předpisem takovým není však článek XVIII. zák. z 1. srpna 1895 č. 112 ř. z. ve spojení s § 73 schválených stanov plodinové bursy v Brně, které pouze stanoví, že doručení má se státi spolehlivě a že se žaloby a nálezy doručují poštou na zpáteční lístek. O používání vlastních návratek není tu řeči. Nelze pak tvrditi, že by bez používání vlastních návratek nebylo lze vyhověti tomu, co čl. XVIII. zák. č. 112/95 resp. § 73 stanov nařizuje.

Obsahujeť nařízení min. obch. z 22. září 1916 č. 317 ř. z. v §§ 95, 96 ustanovení, jimiž zabezpečiti lze průkaz o tom, že písemnost (žaloba, nález) byla adresátu skutečně do vlastních rukou doručena, když ustanovení ta dávají odesílateli právo žádati u poštovního úřadu o návratku i o doručení do vlastních rukou adresáta. Z ustanovení těch (§ 95) vyplývá však zřejmě, že návratku (potvrzení příjmu) opatřuje poštovní úřad sám, za určitý poplatek. Jedině pro státní úřady resp. jejich služební dopisy stanovena je v § 18 nař. min. obch. z 22. prosince 1906 č. 251 ř. z. posud platná (viz čl. III nař. č. 317/16) výjimka, že mohou přiložiti své vlastní zpáteční lístky, za které se poplatek nevybírání, z čehož úsudkem a contrario plyne, že jiní odesílatelé na používání vlastních návratek nároku nemají. Že by rozhodčí soud plodinové bursy v Brně byl státním úřadem, toho ani stížnost netvrdí a netřeba opaku dokazovati.

Stížnost nemůže tedy právem z cit. ustanovení dovozovati, že by rozhodčí soud plodinové bursy v Brně měl právní nárok na to, aby povoleno mu bylo užívání vlastních návratek. Nemá-li takového nároku, pak nelze tvrditi, že nař. rozhodnutí povolení k tomuto užívání zamítající zasahovalo do subjektivních práv strany si stěžující. Není-li však právního nároku, pak nemůže býti právem tvrzeno porušení subjektivních práv a nemůže ovšem stěžující si strana vytýkati s úspěchem ani nezákonnost nař. rozhodnutí. — —

č. 4803.

Jazykové právo. — Pošta. — Řízení před nss-em:
I. Je výrok min. pošt učiněný u vyřízení dozorčí stížnosti strany ve věci jazykové rozhodnutím podle § 2 zák. o ss? — II. Jazykové právo menšinové ve styku s poštovním úřadem šekovým?

(Nález ze dne 17. června 1925 č. 12.079).

Věc Dr. Walther M. v Ú. proti ministerstvu pošt a telegrafů (min. rada Dr. Gustav Lžičař) o jazykové právo.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Dozorčí stížností z 9. srpna 1921 řízenou na min. obch. vytýkal st-1, že mu poštovní úřad šekový odpírá vydání dvojjazyčné obálky a šekové sešity s dvojjazyčným označením a že také v německé odpovědi své na jeho příslušné výtky použil při označení bydliště st-1ova, označení místa Praha a data, jako i označení svého úřadu jen českého